

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Virovitica, Tomaša Masaryka 8

Poslovni broj: P-295/2026-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici po sucu Arsenu Vaneku, u pravnoj stvari tužitelja Željka Celića, OIB: 80705997843, Virovitica, Josipa Jurja Strossmayera 54 zastupanog po punomoćniku Kostu Lacmanoviću, odvjetniku iz Virovitice, protiv tuženika 1. Rukavina Ivan, Lozan, sada nepoznatog boravišta, 2. Rukavina Kata, Lozan, sada nepoznatog boravišta, 3. Rukavina Marica, Lozan, sada nepoznatog boravišta, 4. Rukavina Milka, Lozan, sada nepoznatog boravišta, 5. Rukavina Ivan, Lozan, sada nepoznatog boravišta, svi zastupani po privremenom zastupniku Tei Cabadaž Cafuta odvjetnici iz Virovitice, radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama I-V tuženika, nakon zaključene glavne javne rasprave 28. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i tužitelja osobno, a u odsutnosti uredno pozvanog privremenog zastupnika I-V tuženika temeljem čl. 335. st 4., Zakona o parničnom postupku (NN 53/91-114/22 dalje ZPP-a), 29. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

Usvaja se u cijelosti kao osnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je Željko Celić, OIB:80705997843, Virovitica, Josipa Jurja Strossmayera 54, stekao pravo vlasništva čkbr.487/1 Ročište 2949 m2, oranica 2949 m2, ukupno 2949 m2 iz z.k.ul.br.4138 k.o. Lozan, te mu se dozvoljava da to svoje pravo vlasništva upiše u zemljišne i druge javne knjige temeljem ove presude po njenoj pravomoćnosti."

Obrazloženje

1. Tužitelj je kod ovog suda podnošenjem tužbe pokrenuo parnični postupak protiv I-V tuženika radi utvrđenja prava vlasništva na nekretnini koja je upisana u zk.ul.br 4138 k.o. Lozan a koje se sastoji od oranice Ročište sa 2949 m2.
2. U činjeničnim navodima tužbe ističe da cit "1.Tužitelj je stvarni vlasnik i posjednik čkbr.487/1 Ročište 2949 m2, oranica 2949 m2, ukupno 2949 m2 iz z.k.ul.br.4138 k.o. Lozan. Jednako stanje je upisano i u posjedovnom listu. Dokaz: uvid

u povijesni z.k. izvadak i u posjedovni list u privitku. 2. Tužitelj je te nekretnine dobio od svojih roditelja prije više od 25 godina. Njegovi roditelji su te nekretnine koristili dugo vremena, bar 20 godina, prije nego što ih je on počeo koristiti, s tim da ni njih ni njega nitko nikada nije smetao u posjedu niti osporavao pravo vlasništva. Stoga smatra da je dosjelošću stekao pravo vlasništva. Dokazi: saslušanje svjedoka Marijana Marekovića iz Lozana, Ive Marinkovića 42, Franje Celića iz Lozana, Ive Marinkovića 89 i Diane Celić iz Virovitice, J. J. Strossmayera 54 kao i samog tužitelja. 3. Prema obavijesti PU virovitičko-podravske od 23. travnja 2026. godine oni nemaju podatke o z.k. vlasnicima. Stoga predlažemo da im se temeljem članka 84. st.2. toč.4. ZPP-a postavi privremeni zastupnik. Dokaz: uvid u dopis PU virovitičko-podravske od 23.4.2026.godine u privitku..". Tužitelj stoga podnosi ovu tužbu i predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će se tužitelj utvrditi vlasnikom nekretnine koja je pobliže opisana u izreci ove presude. Po nalogu suda iz rješenja posl broj P-296/2026-14 od 28.kolovoza 2026 (31-33) izvršena je dopuna tužbe na način da su uz tužbu kao dokazi priloženi u vidu dostavljenih javnih isprava i to povijesni zemljišnoknjižni izvadak za nekretninu koja je predmet spora, kao i povijest promjena na katastarskim česticama iz nadležnog ureda za katastar Virovitica.

3. Kao materijalni dokaz uz podnesenu tužbu priložen je zemljišnoknjižni izvadak za nekretninu koje je predmet spora (3), dopis MUP-a (5), povijesni izvadak iz zemljišne knjige (39-40) kao i povijest promjena na katastarskim česticama (42-3)

4. Pravomoćnim rješenjem suda broj P-295/2026-4 od 14. svibnja 2026. (12-14) zbog činjenice da su I-5 tuženi osobe nepoznatog prebivališta i boravišta radi zaštite njegovih prava i interesa u postupku temeljem čl. 84. st. 2. toč. 4. Zakona o parničnom postupku NN 53/91-114/22 dalje ZPP-a postavljen im je privremeni zastupnik u osobi odvjetnika Tee Cabadaaj Cafuta.

5. Tužba je sa prilogima dostavljena na odgovor privremenom zastupniku I-V tuženika rješenjem suda P-295/2026-18 od 8. rujna 2026. (44-45) koji se u dostavljenom odgovoru (50) očitovao na načina da se tužbi i tužbenom zahtjevu protivio, predloživši da sud provede predložene dokaze te donese oluku sukladno provedenom postupku i utvrđenim činjenicama.

6. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u tužbu sa prilogima (1-7), odgovor na tužbu (50), zapisnik (52-53,55-57) te je izvršen uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu.

7. Na temelju brižljive i savjesne ocjene svi dokaza kako u njihovoj zasebnosti tako i međusobnoj povezanosti, ocjenom rezultata provedenog dokaznog postupka temeljem čl. 8 ZPP-a ocjena je suda da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem prava vlasništva dosjelošću na nekretninu koja je predmet spora a dolazi upisana u z.k.ul.br. 4138. Lozan.

9. Kada se tužbeni zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva temelji na dosjelošti, radi se o zakonom propisanom temelju stjecanja prava vlasništva iz čl. 129. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96-94/17 dalje ZV-a), gdje sam zakon uz ispunjenje određenih zakonskih pretpostavki u vidu utvrđenih činjenica kao nastalu pravnu posljedicu veže mogućnosti stjecanja prava vlasništva (sposobnosti

stvari da bude objektom prava vlasništva, sposobnost dosjedatelja-uzukapijenta da može steći stvar koja je predmetom stjecanja prava vlasništva po navedenom pravnom temelju, kakvoća posjeda, kao i vrijeme koje je potrebno da bi se u ovisnosti od kakvoće posjeda vlasništvo moglo steći putem tzv redovne ili izvanredne dosjelosti) sve prema čl. 159. st. 1. ZV-a.

10. U odnosu na prvu pretpostavku da li nekretnina koje je predmetom spora može biti predmetom stjecanja prava vlasništva ocjena je suda potvrdna jer nema dokaza da bi se zaključilo suprotno (čl. 3. st. 1. i 2. ZV-a).U odnosu na drugu pretpostavku koja se odnosi na činjenicu da li tužitelj može steći pravo vlasništva kao fizička osoba odgovor je suda potvrđan jer nema dokaza koji bi ukazivali na drugačiju ocjenu, ili da bi po nekoj osnovi bio ograničen u mogućnost stjecanja takvog prava.

11. U odnosu na treću i četvrtu pretpostavku koje se odnosi na kakvoću posjeda i tijek vremena koje se treba navršiti da bi se staklo vlasništvo dosjedanjem, sud se referira na način kako slijedi:

-u načelnom osvrtu sud ističe da kada je u pitanju dosjedanje kao institut stvarnog prava, a koju osnovu sam Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje kao temelj stjecanja vlasništva na stvari bilo pokretnoj ili nepokretnoj, izražava se u osnovnoj pretpostavci koja mora biti ispunjena u pogledu kakvoće posjeda a ta je da posjed mora biti pošten što proizlazi iz odredbe st. 3. čl. 159. ZV-a, te da se stvar mora posjedovati samostalno dakle kao da je posjednik ujedno i vlasnik stvari ili nositelj toga prava (čl. 11. st. 1. ZV-a) ,a posjed je pošten ako posjednik kada ga je stekao nije znao niti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada "pravo na posjed", ali to poštenje prestaje čim sazna da mu "pravo na posjed" ne pripada dakle kada sazna da nema valjani pravni temelj posjeda iz čl. 18. st. 1. ZV-a.

12. Kakvoća tako utvrđenog posjeda koji se ocjenjuje kao pošten na strani dosjedatelja kada su nekretnine u pitanju i kada se stvar posjeduje samostalnim posjedovanjem dakle na način kao da je dosjedatelj njezin vlasnik (čl. 11. st. 1. ZV-a) odnosno na način da sam dosjedatelj posjed kao faktičnu vlast na stvari (čl. 10. st. 1. ZV-a) ostvaruje ili manifestira kao jedno od vlasničkih ovlaštenja iz čl. 30. st. 2. u vezi sa st 1 navedenog člana ZV.-a, uvjetuje i vrijeme koje je potrebno da se takva stvar posjeduje (samostalnim posjedovanjem nekretnine kao poštenu posjednik) kroz period od 20 godine, računajući rok trajanja od onog trenutka kada je samostalni posjednik stupio u posjed stvari čl. 160. st. 1. Zv-a. Kada se stvar posjeduje kroz tzv "kvalificirani posjed" dakle samostalnim posjedovanjem stvari kao zakoniti, poštenu i istiniti posjednik vrijeme koje je potrebno da bi takav posjednik kao dosjedatelj stekao vlasništvo na stvari je 10 godina, računajući od dana kada je posjednik stupio u samostalni posjed stvari što proizlazi iz st. 2. čl. 160. ZV-a.

13. U odredbama čl. 388. st. 2. i 3. ZV-a je propisano da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu navedenog zakona prosuđuje prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjena i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka (st. 2. čl. 388 ZV-a) dok rokovi koji su za stjecanje i prestanak stvarnih prava određenih navedenim zakonom ako su bili počeli teći prije nego što je on stupio na snagu nastavljaju teći u skladu sa odredbom st 2 navedenog člana (388) ali ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen ovom zakonom ako bi početo teći u času njegova stupanja na snagu.

14. Polazeći od prethodno navedenog i činjenice da se kod dosjelosti radi o izvornom načinu stjecanja prava vlasništva, gdje se izvan knjižnim načinom stjecanja prenosi samo pravni temeljem koji predstavlja valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva (npr. nasljeđivanje, darovanje, kupoprodaja, zamjena, rješenja o komasaciji zemljišta i sl..) i to kroz derivativni način stjecanja i prenošenja samog posjed u lancu izvan knjižnog načina njegova stjecanja sa posljednjeg stjecatelja (ovdje tužitelja) preko njegovih prednika do upisanog knjižnog vlasnika, tada posljednji stjecatelj u lancu takvog izvan knjižnog načina prenošenja posjeda može u sudskom postupku putem tužbe utvrditi svoje vlasništvo na nekretnini koja je predmet spora i ima zakonsko ovlaštenje ishoditi uknjižbu toga prava prema odredbama Zakona o zemljišnim knjigama (čl. 15/3 navedenog zakona NN 63/19-128/22 dalje ZZK-a) pri čemu su materijalno pravne pretpostave kada je u pitanju dosjelost koju sam Zakon predviđa kao osnovu stjecanja stvarnih prava (vlasništvo, stvarne služnosti) su sadržane u odredbama ZV-a.

15. Osnovna pretpostavka koja mora biti ispunjena kod dosjelosti kao zakonom propisanog načina stjecanja prava vlasništva (čl. 159-160 ZV-a) bilo da se radi o redovnoj ili izvanrednoj dosjelosti manifestira se u činjenici samostalnog (čl. 11. st. 1. ZV-a) i poštenog posjeda (čl. 18/3 ZV-a) stvari kroz cijelo vrijeme koje je potrebno da bi se izvršavanjem posjeda na takav način u ovisnosti da li se radi o tzv kvalificiranom posjedu (čl. 159. st. 2. ZV-a) moglo steći pravo vlasništva kroz 10 godina, odnosno ako se radi samostalnom i poštenom posjedu kroz 20 godina izvršavanja posjeda na takav način. Vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onoga trenutka kada je posjednik stupio u samostalni posjed stvari a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost (čl. 160. st. 1. ZV-a), dok se u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava i vrijeme koje su prednici sadašnjeg posjednika neprekidno posjedovali stvar kao zakoniti, pošteni istiniti samostalni posjednici odnosno kao pošteni samostalni posjednici (čl. 160. st. 2. ZV-a)

16. Na sporne okolnosti koje se odnose na kakvoću posjeda i tijek vremena koji se treba navršiti da bi se staklo vlasništvo dosjedanjem izveden je dokaz saslušanjem po tužitelju predloženih svjedoka Marijana Marekovića, Franje Celića, Dijane Celić, te samog tužitelja kao stranke u svrhu dokazivanja sve na ročištu održanom dana 28. listopada 2026. (56-57).

17. Svjedok Dijana Celić u svome iskazu navodi cit" Ja sam snaha tužitelja i predmetna čestica mi je poznata gdje se nalazi kao i da ista u naravi predstavlja oranicu. O tome imam neposredno saznanje jer istu mi obrađujemo. Kada kažem mi pri tome mislim na obitelj Celić i tužitelja, a tu spoznaju neposredno imam unazad 20 godina otkada sam i član navedene obitelji. Prije moga dolaska u obitelj Celić otprije 20 godina istu je najmanje 30 godina obrađivala i gospodarski iskorištavala obitelj Celić dakle tužitelj. Za cijelo to vrijeme tužitelja kao i nas obitelj što mi je osobno i neposredno poznato, nitko nikada nije smetao, svojatao kakva prava ili nas ograničavao na bilo koji drugi način. Iskazujem da su navedenu česticu prije tužitelja obrađivali njegovi roditelji Marija i Dragutin Celić, a kako su oni stekli posjed i od koga to se ne mogu izjasniti. Za Rozu Merunku sam čula, mislim da su roditelji nešto od nje kupili ili naslijedili ali se ne mogu izjasniti.

Daljnjih pitanja nema, to je sve što imam za iskazati.. "

Svjedok Franjo Celić u iskazu navodi cit ;"Znam gdje se čestica nalazi, u naravi predstavlja oranicu, a gospodarski je iskorištava godinama i to sigurno 20-30 godina brat Željko, a prije njega su nekretninu iskorištavali naši roditelji, otac Dragutin koji je predmetnu česticu kupio od Roze Merunke koja je neka naša daljnja teta. Nikada nas nitko odnosno nikada nitko tužitelja i njegove prednike nije smetao u posjedu, ne mogu se izjasniti kad je nekretnina kupljena od Roze Merunke. Daljnjih pitanja nema, to je sve što imam za iskazati. Trošak pristupa na ročište ne potražuje".

Svjedok Marijan Marković u svojem iskazu navodi slijedeće cit "Znam gdje se čestica nalazi i da ista u naravi predstavlja oranicu, budući sam dugogodišnji međaš i to sa dvije strane budući na tom području imam oko 7 jutara zemlje koju obrađujem. Cijelo vrijeme istu iskorištava tužitelj sigurno u razdoblju od 20-30 godina, a prije njega čestice su iskorištavali njegovi roditelji Dragutin i Marija a koji su posjed iste stekli čini mi se zaključenjem kupoprodajnog ugovora od Osman Roze kasnije Merunka Roze jer smo mi svi od nje neke čestice i kupovali, pa tako i ja i moji preci. Nikada tužitelja i njegove prednike u posjedu nitko nije smetao cijelo ovo vrijeme. Daljnjih pitanja nema, to je sve što imam za iskazati. Trošak pristupa na ročište ne potražuje"

Tužitelj Franjo Celić u svome iskazu navodi cit " Znam gdje se čestica nalazi, ista je u naravi oranica, u njezinu sam posjedu sigurno 20-30 godina koji sam naslijedio od mojih roditelja, Dragutina i Marije Celić koji su istu posjedovali prije mene u nesmetanom posjedu a pravo iskorištavanja iste stekli su sklapanjem kupoprodajnog ugovora sa Rozom Merunka sredinom 80-tih godina. Nitko me nikada kao niti moje prednike, roditelje u posjedu nije smetao. Daljnjih pitanja nema, to je sve što imam za iskazati".

18. Analiza sadržaja iskaza svih saslušanih svjedoka podudarna je u pogledu utvrđenja slijedećih činjenica koje su od odlučnog značaja za donošenje meritorne odluke:

-prvo činjenice da se sporna čestica nalazi na području k.o. Lozan i da ista predstavlja oranicu

-drugo činjenice da je dokazan izvan knjižni način prenošenja posjeda na spornoj neketnini koji predstavlja osnovu stjecanja prava vlasništva na način da su istu tijekom sredine 80-tih godina prošlog stoljeća roditelji tužitelja kupili od izvjesne Roze Osman, kasnije Merunke (daljnje tete tužitelja) te su istu posjedovali kao kvalificirani posjednici (zakoniti , poštteni i istiniti) a koji posjed je prije 20-30 godine iza njih naslijedio sam tužitelj.

-treće svi iskazi podudarni su također i u dijelu gdje se ističe da tužitelja kao posjednika navedene čestice i njegove prednika (roditelje Dragutina i Mariju) nitko nikada nije ometao niti ograničavao u načinu upotrebe ili korištenja iste.

19. Analiza iskaza saslušanih svjedoka kao i samog tužitelja ukazuje na utvrđivanje činjenice, da se tužitelj u odnosu na nekretninu koja je predmetom spora nalazi u mirnom, nesmetanom i neposrednom posjedu kao zakoniti posjednik i to najkasnije unazad 20-30 godina na osnovu činjenice što je isti naslijedio iza svojih roditelja a koji su pravo na posjed stekli ranije sredinom 80-tih godina prošlog stoljeća stupanjem u samostalnih posjed iste temeljem sklopljenog kupoprodajnog ugovora koji je zaključen između njih kao kupaca i Osman (Merunka) Roze kao prodavatelja, koji posjed nije osporavan od strane trećih osoba te se utvrđuje stoga da u odnosu na

navedenu česticu postoji vremenski kontinuitet njegovog izvršavanja kao samostalnog i poštenog.

20. Osnovano se može zaključiti da je posjed tužitelja na predmetnoj nekretnini bio istinit, jer iz utvrđenih činjenica ne proizlazi da je posjed pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, a niti zlouporabom povjerenja, a u svakom slučaju njihov posjed se ima smatrati poštenim. Naime, prema odredbi čl. 18. st. 3. ZVDSP posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga sumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, dok je odredbom st. 5. istog članka navedenog Zakona određeno da se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno. Budući da u postupku nije utvrđeno postojanje okolnosti temeljem kojih bi tužitelj i njegovi prednici znali, ili imali dovoljno razloga sumnjati, da im ne pripada pravo na posjed predmetne nekretnine, posjed pravnog prednika tužitelja kao i samog tužitelja ima se smatrati poštenim.

21. Stoga se na osnovu analize iskaza saslušanih svjedoka i samog tužitelja obzirom na okolnosti da se isti računajući i vrijeme posjedovanja svojih roditelja kao prednika u posjedu sporne čestice nalazio kao zakoniti posjednik kao i njegovi roditelji a koji su kao njegovi prednici pravo na posjed kao kupci stekli sklapanjem ugovora o prodaji iste sredinom 80-tih godina sa Rozom Osman (Merunka) prošlog stoljeća procjena kakvoće posjeda i vremenskog roka koji je potreban da bi se dosjedanjem moglo steći pravo vlasništva se procjenjivalo po čl. 388. st. 2. ZV-a temeljem Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (objavljen u službenom listu SFRJ broj 6/80) koji je na snagu stupio 01.09.1980 a koji je preuzet Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima NN 53/91 kao Zakon Republike Hrvatske i koji je bio na snazi u trenutku stjecanja stvarnih prava) dok se u pogledu roka koji je za stjecanje i prestanak stvarnih prava određenih navedenim zakonom (ZOVO) ako su ti rokovi bili počeli teći prije nego što je on stupio na snagu (ZV) ti rokovi su imali nastavljati teći u skladu sa odredbom st 2 navedenog člana (388) dakle u skladu sa odredbama ZOVO-a ,ali ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen ovim zakonom (ZV) ako bi početo teći u času njegova stupanja na snagu.

22. U pogledu sporne činjenice koja se odnosi na kakvoću posjeda sud utvrđuje činjenicu da je tužitelj bio zakoniti i savjesni posjednik u smislu tada važećih odredbi ZOVO-a koji se ima primijeniti u trenutku stjecanja stvarnog prava (sredina 80-tih godina prošlog stoljeća), jer je imao valjani pravni temelj posjeda budući je pravo na posjed stekao iza svojih roditelja kada je isti naslijedio, a koji su kao njegovi prednici navedeni posjed odnosno pravo na posjed (pravni temelj iz kojeg izvode svoje pravo posjeda) ranije stekli sklapanjem ugovor o prodaji nekretnine sa Rozom Osman (Merunka) sredinom 80-tih godina prošlog stoljeća, da navedeni posjed nije stečen silom , prijevarom niti zloupotrebom povjerenja (čl. 72. st. 1. ZOVO), dok se savjesnost posjeda po sudu ne dovodi u pitanje prvo temeljem činjenice da se ista pretpostavlja (čl. 72/2 ZV-a) i nije na konkretan način dovedena u pitanje od strane privremenog zastupnika I i II tuženika osim načelnim prigovorom sadržanim u odgovoru na tužbu, a i temeljem po sudu utvrđene činjenice da je tužitelj posjed izvršavao kao vlasnički dakle da nije znalo ili morao znati da stvar koju posjeduje nije njegova (čl. 72. st. 2. i 3. ZOVO-a).

23. U tim okolnostima budući su vremenski rokovi kod tzv kvalificiranog posjeda prema odredbama ZOVO-a (čl. 28/2) i prema odredbama Zakona o vlasništvu i drugim

stvarnim pravima (NN 91/96-94/17 dalje ZV-a, čl. 159/1) isti u pogledu njegova trajanja dakle da se radi se o 10 godišnjem roku njegova izvršavanja , sud ocjenjuje da su pretpostavke za stjecanjem prava vlasništva na spornoj nekretnini u smislu važećih odredbi ZOVO-a i to čl. 28. st. 2. u vezi sa čl. 72. st. 1-3 navedenog zakona već bile ispunjene najkasnije sredinom 90-tih godina prošlog stoljeća (31.12.1995) godine, obzirom na navod da se sporna čestica u posjedu tužitelja kao zakonitog i savjesnog posjednika računajući i tako utvrđeni posjed njegovih roditelja kao prednika nalazi od sredine 80-tih godina prošlog stoljeća.

24. Stoga sud na osnovu iznesenih razloga o odlučnim činjenicama utvrđuje da su ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 28. st. 2. u vezi sa čl. 71. st. 1-3 ZOVO-a u vidu utvrđenja odlučnih činjenica da je tužitelj kao zakoniti, samostalni i istiniti posjednik stekao pravo vlasništva dosjelošću na spornoj nekretnini, kao i da su provedenom analizom izvedenih dokaza utvrđene činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev te je dokazan izvan knjižni način prenošenja posjeda kao i pravnog temelja koji predstavlja osnovu stjecanja prava vlasništva (kupoprodaja, nasljeđivanje) u lancu takvog načina prenošenja posjeda sa tužiteljeva prednika Roze Osman (Merunka) preko njegovih roditelja Marije i Dragutina Celić na njega kao stjecatelja što je uz utvrđenje ostalih činjenica koje ZOVO propisuje kao pretpostavke koje se moraju ispuniti da bi se moglo steći pravo vlasništva dosjedanjem (čl. 28. st. 2. u vezi sa čl. 71. st. 1-3 ZOVO-a) razlog zbog kojih je tužbeni zahtjev valjalo prihvatiti kao osnovan slijedom čega je odlučeno kao u izreci presude, a kako zahtjev tužitelja za naknadom trošak nije postavljen o istome sud nije niti odlučivao.

25. Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci rješenja, a budući tužitelj nije sudu postavio zahtjev za naknadu troška o istome sud nije niti odlučivao.

U Virovitici 29. listopada 2026.

Sudac:
Arsen Vanek

Dokument je elektronički potpisan:
Arsen Vanek

Vrijeme potpisivanja:
29-10-2026
08:36:38

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D3437393734343533393138
OU=Signature
S=Vanek
G=Arsen
CN=Arsen Vanek

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu .Žalba se podnosi pismeno u dva primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana primitka pismenog prijepisa ove presude.

Dostaviti:

1. Tužitelj-po po punomoćniku Kostu Lacmanoviću, odvjetniku iz Virovitice
2. Tuženik-po privremenom zastupniku Tei Cabadaž Cafuta, odvjetniku iz Virovitice

Broj zapisa: **9-3088f-57789**

Kontrolni broj: **0b7e9-dd07f-718a4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Arsen Vanek, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.